

Xalqın səninlə qürur duyur, oğul!

Ölkəmizdə torpaqlarımızın azadlığı uğrunda qanlı döyüşlər gedir. Hər bir azərbaycanlı qələbə xəbərləri ilə sevincli günlər yaşayır. Eyni zamanda hər kəsin əsgərlərimizin taleyindən bir nigarçılığı da var. Bu, həm də topla, avtomatla yox, raketlərin, bombaların yağış kimi göydən yağdırdığı müharibədir. Hamımız narahatıq, xüsusən də oğulları döyüşdə olan analar üçün bunun nə demək olduğunu sözlə ifadəsi yoxdur.

İlk dəfədir oğlum Cavad uşaqlarından, ailəsindən uzaq düşüb. O, qanlı savaş meydanında ata-baba torpaqlarımız uğrunda düşməne qarşı vuruşur. Elə bil qəlbimdə bir ocaq qalanıb. Ancaq onun savaş başlayan kimi, bir zabit olaraq könüllü Vətəni qorumağa getməsi məni çox qürurlandırdı. Əbəs yerə deməyiblər ki, "oğul düşmən çəpəridir".

Allah belə oğulları ona görə verib ki, haqqımızı tapdalayan, sərhədlərimizi pozan, qız-gəlinlərimizə kəm baxan düşmənlərdən bizi qorusun. Bütün valideynlərin borcu öz övladlarını vətənpərvərlik ruhunda, əsl vətən-

daş kimi böyütməkdir. Allahın mənə əmanəti olan oğlum mən də ordumuza həvalə etdim. Ona görə ki, bu torpağı Azərbaycan övladı, Azərbaycan gənci, Azərbaycan əsgəri qoruyalıdır!

Bu gün mənim də oğlumun öhdəsinə Vətənin keşikçisi olmaq düşüb. Düz 27 ildir biz Ermənistanın mənfur işğalçılıq siyasəti nəticəsində hər cür rahatlığı olan evimizdən, gül-çiçəkli bağ-bağçamızdan ayrı düşmüşük. İllərlə xəyalımıza belə gəlməyən vaqonlarda, çadırlarda, başqasının evində "yerini dar eləyib" ömür sürmüşük. Sonradan şəraitimiz yaxşı olsa da,

yurdumuz, öz dam-daşımız yaddan çıxmayıb.

İndi düşməndən qisas almağın, doğma yurda qayıtmağın vaxtı çatıb. Ordumuzun gücü, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin cəsarətli mövqeyi, qətiyyəti bizi inandırır ki, ötən illərin əzablı günləri geridə qalacaq. Son günlər aldığımız Qələbə xəbərləri köksümüzü elə qabardır ki, daha övladımızdan narahatlığımızı bildirməyə belə utanırıq.

Mən müəlliməm. Uzun illər yüzlərlə şagirdimin tələbə adını qazanmasında, tərbiyəsində əməyim olub, elə bu gün cəbhədə döyüşən oğlum Cavadın da... Düş-

mənə üz-üzə olan Cavad Cavadzadə Bakı Dövlət Universitetini bitirib, 1997-ci ildə bakalavr, 1999-cu ildə magistr dərəcəsi alıb. 1999-2003-cü illərdə BDU-da müəllim, 12 il Əmək və Əhəlinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyində inspektor kimi çalışıb. 2003-2006-cı illərdə zabit kimi hərbi xidmət keçib.

Bütün anaların arzusu bəşəriyyətdə sülhün bərqərar, övladlarının salamat olmasıdır. Amma bu gün anaları daha çox savaşın dayanması qorxudur. Çünki bu yoldan geri çəkilmək, düşməne aman vermək daha böyük fəlakətlərə səbəb ola bilər. İgidlərimiz bu döyüş fürsətindən

istifadə edib işğal altındakı bütün ərazilərimizi təmizləməli və düşməne elə bir dərs verilməlidir ki, bir də biz tərəfə baxmasın. Əmin-amanlıq yalnız bundan sonra yaranar. Ona görə də deyirəm ki, vur, oğlum, vur! Qarabağ həsrət ilə köç edən atanın, əzizlərinin qisasını al bu namərd düşməndən! Vətən sənə, sən də Allaha əmanət ol!

Unutma, sən torpaqlarımızın bütövlüyü uğrunda döyüşün indi tək ananın qüruru deyil, qohum-əqrəban, bütünlüklə xalqın sizinlə qürur duyur.

Balalarımızdan nə qədər narahat qalsam da, əsas nigarçılığım torpaqlarımızın hələ tam azad olmamasındadır. Şuşa, Laçın, Kəlbəcər, Xankəndi, Ağdam... işğal olunmuş bütün torpaqlarımız öncə sizi, sonra da bizi gözləyir. Arzumdur - qalibiyyət, zəfər bayrağını əzəli torpaqlarımıza sancan əsgərlərin arasında sən də olasan, oğlum!

Adikə SOLTANOVA,
Ağdam rayonunun Əliağalı kənd sakini